

Hlavní město Praha – Magistrát hl. m. Prahy
Odbor stavebního řádu

ČÍSLO JEDNACI: MHMP 835067/2020

DORUČENO DNE: - 9 - 06 - 2020

Počet listů dokumentu:
Počet listinných příloh: Počet listů příloh:
Počet a druh nelistinných příloh:
Převzal: 1/1

■
■
PV

Váš dopis zn./ze dne:

S-MHMP 2216937/2019/STR/PV

Č. j.:

MHMP 835067/2020

Sp. zn.:

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Vendula Bušková

236 003 302

Počet listů/příloh: 2/0

Datum:

9. 6. 2020

Vyjádření k odvolacím námítkám - Obytný soubor ■

Dne 19. 5. 2020 obdržel odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „OCP MHMP“) žádost odboru stavebního řádu Magistrátu hlavního města Prahy o přezkoumání souhrnného vyjádření OCP MHMP č. j. MHMP 1218815/2018 ze dne 7. 8. 2018 k záměru „Obytný soubor“ ■

Přezkoumání má být provedeno pro účely odvolacího řízení ve věci rozhodnutí o umístění výše uvedené stavby, a to s přihlédnutím k námítkám uplatněným v odvoláních podaných ■

■ Odvolatelé namítají proti vyjádření OCP MHMP především nedostatečné zdůvodnění týkající se překročení imisních limitů pro benzo(a)pyren a dále nesouhlasí s tvrzením dotčeného orgánu ohledně absence krajiny.

STR MHMP tedy požádal OCP MHMP o součinnost ve smyslu § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

OCP MHMP po posouzení věci uvádí následující:

K bodu 4. koordinovaného stanoviska MHMP 1218815/2018 ze dne 7. 8. 2018 – posouzení záměru z hlediska ochrany ovzduší

Vyjádření (sdělení) ve zmiňovaném bodě 4. má pouze informativní charakter a neobsahuje věcné posuzování stavebního záměru. Sdělení popisuje stručně předmět projektové dokumentace, ze které vyplývá, že stavební záměr bude obsahovat pouze plynové kotle, které jsou tzv. nevyjmenovanými zdroji znečišťování ovzduší, k jejichž posouzení je příslušný Úřad městské části Praha 22. Proto se OCP MHMP omezuje pouze na informativní sdělení o určení

věcně příslušného orgánu státní správy. Jiné řešení by bylo postupem v rozporu s právními předpisy.

Co se týče konkrétních námitek odvolatelů, OCP MHMP se s nimi vypořádal již při přezkumu závazného stanoviska ÚMČ Praha 22, ke kterému byl vyzván odborem STR MHMP postupem dle § 149 správního řádu. OCP MHMP závazné stanovisko ÚMČ Praha 22 změnil přípisem č. j. MHMP 353654/2020 ze dne 6. 4. 2020.

K bodu 5. koordinovaného stanoviska MHMP 1218815/2018 ze dne 7. 8. 2018 – posouzení záměru z hlediska ochrany přírody a krajiny

OCP MHMP posoudil možné dotčení krajinného rázu na základě dokumentace Obytný soubor

[REDAKCE]
[REDAKCE] kterou zpracoval [REDAKCE]

[REDAKCE] v březnu 2018, stupeň DUR. OCP MHMP dospěl v napadeném vyjádření k závěru, že nejsou dány zákonné předpoklady pro vydání závazného stanoviska k možnému dotčení krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“), protože lokalita, do které je předmětný záměr umístěn, nemá krajinný ráz ve smyslu citovaného zákona. Proto OCP MHMP přistoupil k vydání prostého vyjádření dle § 154 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Odvolatelé v řízení před stavebním úřadem namítají, že v řízení chybí vydání souhlasu orgánu ochrany přírody se zásahem do krajinného rázu dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. Uvádějí, že stavba bude viditelná z poměrně velké vzdálenosti, jedná se o stavbu rozměrově a početně velmi náročnou a z toho důvodu bude mít negativní dopad na krajinný ráz místa a celého širšího okolí. Dle jejich názoru má být souhlas dle ust. § 12 zákona č. 114/1992 Sb. vydán vždy, kromě situace předvídané odstavcem 4 citovaného ustanovení.

K odvolací námitce (obsažené v bodu 16 odvolání [REDAKCE]) OCP MHMP uvádí následující:

Stavební záměr je umístěn do lokality mezi komunikací [REDAKCE] s vilovou zástavbou), Podleská (dopravně vytižená hlavní silnice) a železničním koridorem Praha – Benešov v těsné blízkosti železniční stanice. Jedná se o území s převážně obytnou funkcí, navazující na severovýchodě na území průmyslově využívané. Obytný soubor [REDAKCE] má nahradit současný skladový areál. Záměr je situován na pozemky využívané v minulosti jako průmyslový areál, jehož funkce však již byla z podstatné části utlumena. Území lze proto označit jako tzv. brownfield (brownfieldy se obecně rozumí lokality, které byly v minulosti využívány k zemědělským či průmyslovým účelům, a které již dále neslouží k vykonávání své původní funkce). Významným prvkem je v této lokalitě též přítomnost drážního tělesa – železničního dálkového koridoru. V lokalitě záměru nejsou významnou měrou zastoupeny přírodní prvky, ale jedná se naopak o silně urbanizované městské prostředí.

OCP MHMP (v souladu s judikaturou – viz dále) dlouhodobě zastává názor, že silně urbanizovaná městská krajina bez zastoupení významnějších přírodních hodnot nepodléhá ochraně dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ustanovení § 3 odst. 1 písm. m) zákona o

ochraně přírody a krajiny definuje krajinu pro účely tohoto zákona jako část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořenou souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky. Dle § 12 odst. 1 a 2 tohoto zákona je pak krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítka a vztahy v krajině.

Z citovaných ustanovení zákona lze dovodit, že předmětem ochrany nemusí být vždy pouze přírodě blízká krajina s minimem civilizačních prvků, ale může jím být rovněž krajina dotvářená člověkem, například krajina se zastoupením starých sadů, remízků, mezí, alejí nebo dokonce i krajina významně pozměněná člověkem (staré lomy či výsypky). To však nemůže vést k závěru, že by předmětem posouzení možného dotčení krajinného rázu měla být i krajina zcela urbanizovaná, tedy zastavěné území, v němž krajinné hodnoty absentují. OCP MHMP přitom vychází jak z účelu samotného zákona o ochraně přírody a krajiny vymezeného v jeho úvodním ustanovení, tak i ze smyslu institutu závazného stanoviska jako takového. Účelem závazného stanoviska dotčeného orgánu státní správy je, aby určitá otázka, k jejímuž posouzení nemá správní orgán vedoucí správní řízení potřebné odborné zázemí, byla věcně řešena jiným orgánem státní správy specializovaným na danou oblast. V případě zcela urbanizované krajiny by se hodnocení krajinného rázu požadované odvolateli nutně muselo zaměřit pouze na architektonické či urbanistické hodnoty v území, k jejichž hodnocení však zpravidla orgány ochrany přírody odborné znalosti nemají. Otázka, zda navržený záměr svou hmotou a architektonickým ztvárněním koresponduje s okolní výstavbou, je z hlediska zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny bezpředmětná.

OCP MHMP tedy trvá na svém vyjádření, že v lokalitě záměru „Obytný soubor [redacted]“ absentuje krajinný ráz ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny, který by mohl být umístěním tohoto záměru dotčen. Nejsou proto splněny předpoklady pro vydání závazného stanoviska orgánu ochrany přírody.

Názor OCP MHMP má oporu rovněž v judikatuře správních soudů. V jednom z posledních rozsudků Nejvyššího správního soudu k této problematice (rozsudek ze dne 11. 6. 2014, č.j. 7 As 23/2014 – 57) soud s odkazem na prejudikaturu uvedl: „V rozsudku ze dne 28. 12. 2006, č.j. 6 A 83/2002 - 65, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „pravomoc orgánu ochrany přírody k vydávání rozhodnutí o souhlasu či nesouhlasu se zásahem do krajinného rázu při umístění stavby (§ 12) bude dána především při splnění dvou podmínek: jde o stavbu, která svou charakteristikou může krajinný ráz ovlivnit, a dále, je umístována v krajině krajinným rázem charakterizované. Vždy ale pravomoc orgánu ochrany přírody bude podmíněna také tím, že mají být řešeny právní vztahy upravené [ZOPK], což zákon vyjadřuje svým účelem.“ Z toho vyplývá, že rozhodování správního orgánu nepřichází v úvahu, jestliže na konkrétní právní vztahy se stavbou související ZOPK vůbec nedopadá. K tomu dochází i tam, kde je stavba umístována do prostředí, které vůbec nemá znaky krajiny ve smyslu ZOPK, a nemá tedy ani krajinný ráz. Takovým prostředím je, nejsou-li tu jiné skutečnosti, které by takový závěr vyvrátily, i zastavěná centrální oblast města, tedy vysoce urbanizované městské prostředí bez významných krajinných prvků, bez výskytu druhů planě rostoucích rostlin, volně žijících

živočichů, nalezišť nerostů atd. Zájmy obdobné zájmům na ochraně přírody a krajiny hájí v takovém prostředí dotčené orgány jiné (zejména orgány státní památkové péče).“ OCP MHMP se s argumentací soudu plně ztotožňuje a domnívá se, že vzhledem k výše popsanému charakteru lokality záměru „Obytný soubor [REDAKCE] lze shodné argumenty použít i na právě posuzovanou věc.

Závěr:

OCP MHMP s přihlédnutím k obsahu odvolacích námitek znovu posoudil vydaná vyjádření k záměru „Obytný soubor [REDAKCE]

[REDAKCE]
z hlediska ochrany ovzduší a z hlediska ochrany přírody a krajiny a dospěl k závěru, že předmětný úkon dle části čtvrté správního řádu byl vydán v souladu s právními předpisy. OCP MHMP neshledal důvody pro postup dle ustanovení § 156 správního řádu, spočívající ve změně či zrušení vydaných vyjádření.

S pozdravem

[REDAKCE]
v z. Mgr. David Čuřík
JUDr. Ivana H r u š o v á
vedoucí právního oddělení
odbor ochrany prostředí

Magistrát hl. m. Prahy
odbor ochrany prostředí
Mariánské nám. 2
110 01 Praha 1 1271

Rozdělovník:

1. STR MHMP (k S-MHMP 2216937/2019/STR)
2. spis